

ÚŘEDNÍ LIST

REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ

I. DÍL
NAŘIZOVACÍ

REDAKCE A ADMINISTRACE PRAHA III, KARMELITSKÁ 6

Telefony: 415-26, 415-65, prodejny jednotlivých výtisků 414-41, 415-15. - Vychází podle potřeby.

Částka 28.

V Praze dne 12. února 1949.

Cena Kčs 2'—.

OBSAH:

(335.—337.) 335. Směrnice ministerstva vnitra o náhradách a odměnách členů národních výborů a jejich složek.

336. Vyhláška ministerstev průmyslu, sociální péče a školství, věd a umění, již se ruší některá ustanovení vyhlášky ministerstev průmyslu, sociální péče a školství, věd a umění ze dne

30. října 1948, č. 2609 Ú. I. I, o opatřeních k zajištění plynulého zásobování elektrinou a topnou parou.

337. Vyhláška nejvyššího úřadu cenového, kterou se doplňuje vyhláška nejvyššího úřadu cenového ze dne 29. prosince 1948, č. 3565 Ú. I. I o spotřebitelských cenách pohonných látek.

335.

SMĚRNICE ministerstva vnitra

ze dne 6. února 1949

o náhradách a odměnách členů národních výborů a jejich složek.

Podle § 10, odst. 3 a § 11, odst. 2 zákona ze dne 7. října 1948, č. 235 Sb., o úpravě některých poměrů členů národních výborů a jejich složek a podle § 4, odst. 3 vládního nařízení ze dne 21. prosince 1948, č. 304 Sb., o odměnách členů národních výborů vydává ministerstvo vnitra v dohodě s ministerstvem financí tyto směrnice:

Členové národních výborů a jejich složek mají podle zákona nárok:

I. Na náhradu skutečných výloh, které jim vznikly výkonem jejich funkce,

II. na náhradu za hmotnou újmu, kterou utrpěli ztrátou času spojenou s účastí na schůzích složek národního výboru nebo z účasti na jiném úředním jednání, jímž byli pověřeni jako členové národního výboru nebo jako členové jeho složek, nebo

III. na přiměřenou odměnu za výkon funkce.

I.

Náhrada skutečných výloh.

K náhradě skutečných výloh, které vznikají členům národních výborů a jejich složek (náhradníkům) patří:

A. Náhrada skutečných výloh spojených se služebními cestami,

B. náhrada výloh spojených s cestou z místa bydliště do místa, kde se konají schůze sborových orgánů národních výborů,

C. náhrada přiměřených jiných výloh předsedů národních výborů, po případě i jiných funkcionářů.

A.

Náhrada skutečných výloh se služebními cestami.

Náhrada skutečných výloh se služebními cestami se řídí předpisy o náhradách služebních výloh zaměstnanců ve veřejné službě (vládní nařízení č. 51 až 57/1942 Sb., ve znění vládních nařízení č. 95/1943 Sb. a č. 96/1943 Sb.).

Pro tento účel se zařazují členové národních výborů a jejich složek do stupňů náhrad služebních výloh takto:

do stupně Ib:

- a) předsedové krajských národních výborů a jejich náměstkové,
- b) primátor hlavního města Prahy a jeho náměstkové,

do stupně II:

funkcionáři a členové krajských, okresních a ústředních národních výborů a předsedové a členové rady místních národních výborů obcí s více než 5.000 obyvateli,

do stupně III:

- a) ostatní členové místních národních výborů v obcích s více než 5.000 obyvateli,
- b) předsedové a členové rady místních národních výborů v obcích s více než 1.000 obyvateli,
- c) ostatní členové a funkcionáři místních národních výborů.

Za tratě projeté veřejnými dopravními prostředky se hradí jen skutečně vzniklé jízdní výlohy, a to u členů národních výborů zařazených do stupně Ib náhrad cestovních výloh za dopravu I. třídou vozovou, u členů zařazených do stupně II IIIa a IIIb náhrad služebních výloh nejvýše za dopravu II. třídou vozovou, u ostatních nejvýše za III. třídu vozovou.

Za cesty, které byly vykonány jinak než veřejnými dopravními prostředky poskytne se náhrada ve výši a za podmínek platných pro zaměstnance ve veřejné službě.

Služební cesty mají být konány jen v nejnútnejších případech, nelze-li věc vyřídit jinak.

B.

Náhrada výloh spojených s cestou na schůze sborových orgánů národních výborů.

Skutečnými výlohami, které vznikají členům národních výborů, jsou i výlohy spojené s cestou z místa bydliště na schůze sborových orgánů národních výborů. Poněvadž jde i zde o náhradu skutečných výloh, mohou být tyto výlohy uhrazeny jen tam, kde skutečně vznikly.

Tyto výlohy je možno uhradit členům národních výborů buď jednotlivě podle zásad platných pro hrazení výloh se služebními cestami nebo paušálními částkami stanovenými usnesením rady národního výboru, o jehož členy jde a schválenými nadřízeným národním výborem (úřadem).

Při paušalování náhrady za výlohy, které vznikly členům národních výborů s cestou z místa bydliště na schůze sborových orgánů národních výborů budiž postupováno podle těchto zásad:

1. Paušální náhrada se řídí průměrnými skutečnými výlohami, které vznikají členům národního výboru s cestou na schůze sborových orgánů. Nesmí překročit u okresních národních výborů částku 100 Kčs denně včetně jízdného, u krajských národních výborů tutéž částku bez jízdného. Jízdné jest členům krajských národních výborů uhrazováno ve skutečné výši, nocležné podle zásad platných pro služební cesty; stejně jest postupováno i v případě, že by bylo třeba hradit nocležné některým členům okresních národních výborů.

2. Okresní národní výbor může své členy rozdělit do dvou skupin podle vzdálenosti jejich bydliště od svého sídla a stanovit pro každou skupinu paušální náhradu odstupňovanou podle vzdálenosti.

3. Plnou stanovenou paušální náhradu lze poskytnout jen tehdy, trvalo-li zaneprázdnění spojené s účastí na schůzi včetně cesty déle než 8 hodin, jinak se poskytuje náhrada jen v poloviční výši.

4. Došlo-li k paušalování náhrad, nelze výlohy spojené s cestou z místa bydliště na schůze sborových orgánů hradit jinak než paušálními částkami.

5. Paušální náhrady nelze poskytovat členům místních národních výborů a těm členům okresních a krajských národních výborů, kteří bydlí v sídle příslušného okresního nebo krajského národního výboru.

C.

Náhrada jiných výloh.

Pod pojem jiných výloh spadájí všechny ostatní výlohy vznikající členům národních výborů při výkonu jejich funkcí. Tyto výlohy mohou být uhrazovány buď ve výši skutečně prokázané anebo, vyskytují-li se pravidelně, paušálními částkami stanovenými usnesením rady příslušného národního výboru a schválenými bezprostředně nadřízeným národním výborem (úřadem).

U místních národních výborů v obcích s méně než 20.000 obyvateli mohou být tyto výlohy paušalovány jen výjimečně, a se souhlasem krajského národního výboru.

U místních národních výborů s více než 20.000 obyvateli a u okresních a ústředních národních výborů smí být na úhradu těchto výloh spotřebováno ročně celkem nejvýše 30.000 Kčs.

Pro ústřední (místní) národní výbory měst Bratislavy, Brna, Ostravy, Plzně, hl. města Prahy a pro krajské národní výbory

bude paušalování těchto výloh upraveno ministerstvem vnitřní v dohodě s ministerstvem financí přímo při schvalovacím řízení.

Jinými výlohami rozumí se i výlohy spojené s nutnou reprezentací národních výborů nebo svazků lidové správy.

II.

Náhrada za ztrátu času.

Členové národních výborů a členové jejich složek (náhradníci) mají nárok na náhradu za hmotnou újmu, kterou utrpěli ztrátou času spojenou s účastí na schůzích složek národního výboru nebo s účastí na jiném úředním jednání, jímž je národní výbor pověřil.

Tato náhrada je v podstatě náhradou ušlého výdělku a lze ji poskytnouti jen v případech, kde ztráta na pracovních pozicích může nastat, kde tedy zaměstnanci hrozí srážka na mzdě (platu) za zameškanou pracovní dobu podle § 2 zákona. Srážka může nastat tehdy, zameškal-li zaměstnanec pracemi v národním výboru více než 8 pracovních hodin v jednom kalendářním týdnu (§ 2, odst. 1 zákona). Zameškal-li totiž pouze 8 pracovních hodin v jednom kalendářním týdnu, má nárok na veškeré pracovní požitky vůči svému zaměstnavateli, tak jako kdyby po tuto dobu pro něj pracoval. Zaměstnanec se však může, zameškal-li více než 8 hodin v jednom týdnu, dohodnouti se zaměstnavatelem, že celou takto zameškanou pracovní dobu vynahradí zvýšeným pracovním výkonem. Náhrada za ztrátu času náleží mu však i v tomto případě.

U státních a jiných veřejných zaměstnanců — s výjimkou těch, kteří jsou zaměstnáni v závodech, ústavech a zařízeních, jež převahou nemají plnit úkoly správní (§ 2, odst. 2 zákona) — srážky nejsou přípustné. Ježto však tyto zaměstnanci jsou povinni podle svých sil zameškanou pracovní dobu nahradit, vzniká jim újma prodloužením jejich pracovní doby. Náhrada za ztrátu času přísluší tedy i jim, avšak z důvodů rovnosti jen tehdy, činí-li zameškaná doba více než 8 hodin v jednom kalendářním týdnu.

Náhrada za ztrátu času se poskytuje výhradně paušálními částkami, na kterých se usnáší příslušný národní výbor a které schvaluje bezprostředně nadřízený národní výbor (úřad). Tyto paušální částky budiž stanoveny tak, aby odpovídaly průměrnému dennímu výdělku, avšak nejvýše částkou 200 Kčs za jeden den.

Nároku na tuto náhradu nemají osoby, které nejsou výdělečně činné, a dále ty osoby, které jsou sice výdělečně činné, ne však v zaměstnaneckém poměru, pokud jim účastí na pracích národního výboru nevzniká vzhledem k jejich majetkovým nebo výdělkovým poměrům zvlášť citelná újma.

Náhradu za ztrátu času nemohou obdržet funkcionáři národních výborů, kterým byla přiznána odměna za výkon funkce, t. j. ti členové národního výboru, kteří byli pověřeni samostatným vedením prací národního výboru a musí proto být zpravidla uvolňováni ze svého zaměstnání pravidelně na dobu přesahující 8 hodin v jednom kalendářním týdnu.

III.

Odměna za výkon funkce.

Na přiměřenou odměnu za výkon funkce mají nárok předsedové národních výborů a ostatní jejich členové, kteří vedou samostatně práce příslušného národního výboru (referenti).

Výše odměny se řídí velikostí skupinou, do které je příslušný národní výbor zařazen, rozsahem prací spojených s výkonem funkce a významem funkce.

Velikostní skupiny národních výborů byly určeny vládním nařízením ze dne 21. prosince 1948, č. 304 Sb., o odměnách členů národních výborů, ve kterém byla zároveň pro každou velikostní skupinu stanovena nejvyšší částka, kterou může nejvýše národní výbor této velikostní skupiny spotřebovat ročně na odměny pro své funkcionáře. Návrh na přiznání odměny za výkon funkce a na stanovení její výše vypracuje a podá bezprostředně nadřízenému národnímu výboru, jde-li o funkcionáře krajského národ-

ního výboru ministerstvu vnitra, rada národního výboru, o jehož člena jde. Na základě tohoto návrhu, rozhodne nadřízený národní výbor, příp. ministerstvo vnitra v dohodě s ministerstvem financí o přiznání a výši odměny.

Návrh na přiznání odměn a stanovení jejich výše lze podati vždy jen společně pro všechny funkcionáře, kteří přicházejí v úvahu. Návrh budiž vždy zdůvodněn poukazem na rozsah příslušné funkce a její význam a budiž připojen návrh na úhradu.

Úhrn navrhovaných odměn nesmí překročit částku stanovenou pro velikostní skupinu, do které příslušný národní výbor náleží (§ 2 vl. nař. č. 304/1948 Sb.). Nesmí být dále při navrhování odměn a rozhodování o nich pravidlem, že národní výbory zařazené do určité velikostní skupiny vyčerpají maximální částku pro příslušnou velikostní skupinu stanovenou; naopak výše odměn musí být v jednotlivých velikostních skupinách individuálně odstupňována s přihlédnutím k rozsahu a významu té které funkce u jednotlivých národních výborů.

Základním požadavkem, ze kterého je nutno při stanovení výše odměn za výkon funkce vycházet, musí však být, aby byla zajištěna výživa funkcionáře, který je na úplné bezplatné dovolené, a výživa osob, o něž je podle zákona povinen pečovat.

Rozsah funkce budiž posuzován:

1. Podle velikosti obvodu příslušného národního výboru. To znamená, že i když jde na př. o místní národní výbory téže velikostní skupiny, je nutné přesto vzít v úvahu skutečnou velikost jednotlivých obcí, neboť ta zajisté bude mít vliv na rozsah funkce, i když jej nebude určovat výlučně. Stejně i u okresních národních výborů je nutno vycházet z toho, že rozsah určité funkce bude zpravidla jiný u okresů malých, jiný u okresů středních a jiný u okresů velkých.

2. Podle počtu zaměstnanců: U místních národních výborů malých a středních obcí, které zpravidla nemají stálých zaměstnanců, a kde tedy musí funkcionáři vykonávat sami i technické administrativní práce, které v jiných obcích vykonávají zaměstnanci, jest stanovit odměny přiměřeně vyšší, ovšem v mezích stanovených nejvyšších částek.

3. Podle času, který musí referent své práci věnovat: Čas, který musí funkcionář, věnovat své práci, jest posuzovat stejně, ať již jde o čas věnovaný práci v národním výboru po pravidelném zaměstnání anebo místo tohoto zaměstnání. Při tom nezáleží na tom, zda jde o čas strávený přímo u úřadovně národního výboru nebo mimo ní.

4. Podle iniciativnosti funkcionáře: Na výši odměny mají mít podstatný vliv i osobní vlastnosti jednotlivých funkcionářů. Iniciativnímu funkcionáři, který se může vykázat úspěchy své činnosti, budiž proto zpravidla přiznávána vyšší odměna.

Význam funkce.

Význam funkce má být posuzován podle míry odpovědnosti s ní spojené, podle důležitosti vykonávané práce a pod. (§ 4, odst. 3 vládního nařízení). Tímto ustanovením má být zajištěno zhodnocení větší odpovědnosti vyplývající z určité funkce a větší důležitosti určité funkce, a to především u velkých místních národních výborů a u okresních a krajských národních výborů. Hodnocení jednotlivých funkcí s tohoto hlediska je tedy nutno provádět vždy se zřetelem ke skutečným poměrům a konkrétní situaci v příslušném správním obvodu.

Všeobecně možno říci, že půjde-li o funkcionáře téhož národního výboru, jest co do významu klásti na prvé místo funkci předsedy.

Z toho, co bylo uvedeno, vyplývá, že na stanovení výše odměny nemá mít vliv ani výdělek funkcionáře v jeho pravidelném zaměstnání, ani okolnost, že kromě odměny za výkon funkce má funkcionář ještě jiný příjem.

Při navrhování a přiznávání odměn nutno vycházet z toho, že odměna se neposkytuje za funkci, nýbrž za její výkon, že tedy nemá nárok na odměnu funkcionář, který ve skutečnosti ani práce s funkcí spojené nevykonává, ani je neřídí.

Úhrada.

Náklady na náhrady a odměny členům národních výborů a členům jejich složek nesou příslušné svazky lidové správy.

Okresní národní výbory musí proto dbát o to, aby v obecních rozpočtech bylo na tento účel pamatováno dostatečnou částkou tak, aby nedostatek finančních prostředků pro výplatu odměn nebyl důvodem k odmítání funkcí. Pokud v rozpočtu národních výborů na rok 1949 nebylo počítáno s výdaji na náhrady a odměny členům národních výborů v potřebné výši a pokud úhrady nelze získati úsporami v jiných částech rozpočtu nebo zvýšením příjmů z vlastních zdrojů národních výborů, sestaví místní národní výbory dodatečný rozpočet podle dosavadních předpisů a předloží jej současně s usnesením o odměnách okresnímu národnímu výboru se žádostí o schválení.

Odměny a náhrady přiznané členům národních výborů podle těchto směrnic, t. j. podle zákona č. 235/1948 Sb., a vládního nařízení č. 304/1948 Sb. budou vyplaceny se zpětnou účinností od 1. prosince 1948. Částky, které budou vyplaceny na odměnách a náhradách od 1. prosince 1948 až do schválení definitivních náhrad a odměn, budtež zúčtovány jako zálohy na tyto náhrady a odměny.

Závěr.

Směrnice ministerstva vnitra ze dne 11. dubna 1946 pro poskytování záloh na náhradu členům okresních a místních národních výborů a správních komisí č. B-2333-9/4-46-II/2, jakož i doplněk k těmto směrnicím ze dne 16. října 1947, č. B-2513-16/10-47-II/2 se zrušují.

Za ministra:

Dr. Levit v. r.

336.

VYHLÁŠKA ministerstev průmyslu, sociální péče a školství, věd a umění

ze dne 10. února 1949,

jíž se ruší některá ustanovení vyhlášky ministerstev průmyslu, sociální péče a školství, věd a umění ze dne 30. října 1948, č. 2609 Ú. I. I, o opatřeních k zajištění plynulého zásobování elektřinou a topnou parou.

Ministerstva průmyslu, sociální péče a školství, věd a umění stanoví v dohodě s ministerstvy vnitra, výživy, vnitřního obchodu, zemědělství, národní obrany a dopravy podle §§ 1 až 3 dekrety presidenta republiky ze dne 27. října 1945, č. 109 Sb., o řízení výroby, §§ 5, 8 a 9 zákona ze dne 19. prosince 1918, č. 91 Sb., o osmihodinné době pracovní, § 3 zákona ze dne 13. září 1946, č. 177 Sb., o úpravě pracovní doby v pekárnách, podle § 1 zákona ze dne 25. října 1948, č. 244 Sb., o státní mzdové politice, a podle § 73 zákona ze dne 21. dubna 1948, č. 95 Sb., o základní úpravě jednotného školství (školský zákon):

Čl. I.

Ustanovení §§ 1—5 a 7—11 vyhlášky ministerstev průmyslu, sociální péče a školství, věd a umění ze dne 30. září 1948, č. 2609 Ú. I. I, o opatřeních k zajištění plynulého zásobování elektřinou a topnou parou, se ruší.

Čl. II.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 14. února 1949; provedou ji ministři průmyslu, sociální péče a školství, věd a umění v dohodě se zúčastněnými ministry.

Za ministra sociální péče:

Dr. Popel v. r.

Za ministra průmyslu:

Meissner v. r.

Za ministra školství, věd a umění:

Stich v. r.

337.

**VYHLÁŠKA
nejvyššího úřadu cenového**

ze dne 31. ledna 1949,

kteřou se doplňuje vyhláška nejvyššího úřadu cenového ze dne 29. prosince 1948, č. 3565 Ú. l. I o spotřebitelských cenách pohonných látek.

Nejvyšší úřad cenový stanoví podle § 2, odst. 1 vládního nařízení o zřízení nejvyššího úřadu cenového a odchýlně od své vyhlášky ze dne 22. prosince 1948, č. 3315 Ú. l. I, kterou se vydávají přechodné předpisy o tvoření cen po vyhlášení zákona o všeobecné dani, v dohodě s ministerstvem zemědělství a s ministerstvem financí toto:

Čl. 1.

Vyhláška nejvyššího úřadu cenového ze dne 29. prosince 1948, č. 3565 Ú. l. I, o spotřebitelských cenách pohonných látek

se doplňuje takto:

V § 1 se vkládají tyto další odstavce:

„(3) Cena plynového oleje uvedená v odstavcích 1 a 2 platí při odběrech na příslušné odběrní poukázky.

(4) Odběratelé, kteří podle vyhlášky č. 8 Ústřední rozdělovny minerálních olejů a pohonných látek ze dne 31. prosince 1948, č. 3573 Ú. l. I, o obhospodařování plynového oleje pro zemědělské účely, ve znění vyhlášky ze dne 2. února 1949, č. 307 Ú. l. I, nemají nárok na přiděl zlevněného plynového oleje pro zemědělské účely, obdrží poukázky na plynový olej za zvláštní cenový příplatek Kčs 25.— za 1 litr. O vybírání a vyúčtování těchto cenových příplatků platí ustanovení cit. vyhlášky č. 8 Ústřední rozdělovny minerálních olejů a pohonných látek“.

Čl. 2.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1949.

Za předsedu:

Dr. Domorázek v. r.